

Патријарх Порфирије: Црква не постоји да би се прилагођавала сваком актуелном духу времена

Његова Светост Патријарх српски г. Порфирије је началствовао 9. августа 2025. године, на празник Светог великомученика Пантелејмона, светом Литургијом у цркви подигнутој у част тог дивног Божјег угодника у Миријеву.

Беседећи благочестивом народу сабраном у храму, чији су темељи започети 2002. године уградњом посебно обрађеног гранитног камена донетог из манастира Хиландара, Светејши Патријарх је поручио:

– Слава великомученику Пантелејмону, светитељу Божјем! Слава Богу у чију славу подижемо овај храм, ово место на које се окупљамо и сабирамо сви ми који верујемо у једног Господа Исуса Христа, који је Син Божји, и у Оца Његовог и у Духа Светог. Сабирамо се да бисмо стојећи пред лице Божјим, с Њим постали једно у светој тајни Причешћа, али и међу собом постали једно тело и један организам. Сабирамо се да бисмо се молили Њему, Господу нашем, за спасење своје, за спасење својих ближњих, да бисмо се молили за мир, како и велимо на самом почетку свете Литургије, за спасење читавог света, па и за мир наш, за мир у нама и за мир међу нама.

Подсећајући да због тога што знамо да све што је добро и што је врлина јесте дар Божји и да од Њега долази, исто тако знамо да све што је Његово и што од Њега долази јесте савршено, Патријарх је нагласио:

– Бог је апсолутно савршенство изнад сваког замисливог нама савршенства и добра. Њему се ништа додати не може, као што Му се са друге стране не може ни одузети. Ми само можемо бити удостојени Његовом благодаћу и љубављу да нам се понешто одшкрине у нашем срцу, у нашој души онда када идемо путем смирења и подвига до онога што је Божја истина. Ни Његовој Цркви се ништа не може ни додати, а ни одузети.

– Отуда су често погрешне представе – понекад су оне и злонамерне – које кажу да треба осавременити Јеванђеље, да Цркву треба осавременити, да реч Христову треба осавременити, као да Цркви било шта недостаје, као да Јеванђељу Његовом било шта недостаје, као да има нешто што у Цркви не постоји, а тиче се спасења и вечности, или, пак, као да постоји нешто што је вишак, па то треба одстранити – истакао је Светејши и подсетио:

– У свим временима су постојали они који су сматрали да Цркву треба ускладити са духом времена, а то значи ускладити Цркву са својим калупом и сместити у своју меру оно што је несместиво и оно што постоји да би сваког од нас појединачно, као и читав свету, увело у тајну живота изнад времена и простора, тј. у тајну вечности, а то значи у тајну нераскидиве заједнице са Богом.

– Црква је вечна јер је Господ, као Глава њена, вечан. Он је изнад времена и простора. Црква не постоји да би се прилагођавала сваком актуелном духу времена, него постоји да би дух времена преобразила, да би загрлила и прожелала дух времена или свако време и све позвала и увела у преображај. У том смислу не постоји нико ко може бити изнад Цркве, или лево, или десно,

или испод Цркве. У свакој од тих варијанти, тај неко који себе поставља изнад Цркве он је као да је лево, и десно, и испод, и изван Цркве и ништа јој не може ни додати, ни одузети – закључио је Светејши Патријарх, коме је на светој литургији саслуживао Преосвећени Епископ моравички г. Тихон са свештеним братством миријевског храма Светог Пантелејмона.

Летопис цркве Светог Пантелејмона у Миријеву бележи да је темеље новог храма освештао Патријарх српски Павле 9. јула 2005. године, који је јуна 2006. године, на дан Светих цара Константина и царице Јелене, служио и прву свету Литургију и освештао крстове. Звона храма је освештао Митрополит црногорско-приморски Амфилохије после свете Литургије служене на дан храмовне славе 2007. године. Редован богослужбени живот

7. године

